

قانون مطبوعات

«ن» والقلم و ما یسطرون... سوگند به قلم و آنچه می‌نویسند.

«قرآن کریم»

نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند، مگر آنکه مخل به مبانی اسلام یا حقوق عمومی باشند. تفصیل آنرا قانون معین میکند.

«قانون اساسی اصل ۲۴»

فصل اول - تعریف مطبوعات

ماده ۱ - مطبوعات در این قانون عبارتند از نشریاتی که بطور منظم با نام ثابت و تاریخ و شماره ردیف در زمینه‌های گوناگون خبری، انتقادی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، کشاورزی، فرهنگی، دینی، علمی، فنی، نظامی، هنری، ورزشی و نظایر اینها منتشر میشوند.

تبصره ۱ - انتشار فوالماده اختصاص به نشریه‌ای دارد که بطور مرتب انتشار مییابد.

تبصره ۲ - نشریه‌ای که بدون اخذ پروانه از هیأت نظارت بر مطبوعات منتشر گردد از شمول قانون

مطبوعات خارج بوده و تابع قوانین عمومی است. (۱)

تبصره ۳ - کلیه نشریات الکترونیکی مشمول مواد این قانون است. (۲)

فصل دوم - رسالت مطبوعات

ماده ۲ - رسالتی که مطبوعات در نظام جمهوری اسلامی بر عهده دارد، عبارتست از:

الف - روشن ساختن افکار عمومی و بالابردن سطح معلومات و دانش مردم در يك یا چند زمینه مورد اشاره در ماده ۱.

ب - پیشبرد اهدافی که در قانون اساسی جمهوری اسلامی بیان شده است.

ج - تلاش برای نفی مرزبندیهای کاذب و تفرقه‌انگیز و قرار ندادن اقشار مختلف جامعه در مقابل یکدیگر، مانند دسته‌بندی مردم بر اساس نژاد، زبان، رسوم، سنن محلی و...

د - مبارزه با مظاهر فرهنگ استعماری (اسراف، تبذیر، لغو، تجمل‌پرستی، اشاعه فحشاء و...) و ترویج و تبلیغ فرهنگ اصیل اسلامی و گسترش فضائل اخلاقی.

ه - حفظ و تحکیم سیاست نه شرقی نه غربی.

تبصره - هر يك از مطبوعات باید حداقل در تحقق یکی از موارد فوالمذکر سهیم و با موارد دیگر به هیچ وجه در تضاد نبوده و در مسیر جمهوری اسلامی باشد.

فصل سوم - حقوق مطبوعات

ماده ۳ - مطبوعات حق دارند نظرات، انتقادات سازنده، پیشنهادهای، توضیحات مردم و مسئولین را با رعایت موازین اسلامی و مصالح جامعه درج و به اطلاع عموم برسانند.

تبصره - انتقاد سازنده مشروط به دارا بودن منطق و استدلال و پرهیز از توهین، تحقیر و تخریب میباشد.

ماده ۴ - هیچ مقام دولتی و غیردولتی حق ندارد برای چاپ مطلب یا مقاله‌ای در صدد اعمال فشار بر

مطبوعات برآید و یا به سانسور و کنترل نشریات مبادرت کند.

ماده ۵ - کسب و انتشار اخبار داخلی و خارجی که بمنظور افزایش آگاهی عمومی و حفظ مصالح جامعه باشد با رعایت این قانون حق قانونی مطبوعات است.

تبصره ۱ - متخلف از مواد (۴) و (۵) به شرط داشتن شاکه به حکم دادگاه به انفصال خدمت از شش ماه تا دو سال و در صورت تکرار به انفصال دائم از خدمات دولتی محکوم خواهد شد. (۳)

تبصره ۲ - مصوبات شورای عالی امنیت ملی برای مطبوعات لازم‌الاجتباع است. در صورت تخلف، دادگاه می‌تواند نشریه متخلف را موقتاً تا دو ماه توقیف و پرونده را خارج از نوبت رسیدگی نماید. (۴)

تبصره ۳ - مطالب اختصاصی نشریات اگر به نام پدیدآورنده اثر (به نام اصلی یا مستعار) منتشر شود به نام او و در غیر این صورت به نام نشریه، مشمول قانون حمایت از حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان می‌باشد.

(۵)

فصل چهارم - حدود مطبوعات

ماده ۶ - نشریات جز در موارد اخلاقی به مبانی و احکام اسلام و حقوق عمومی و خصوصی که در این فصل مشخص میشوند آزادند: (۶)

۱ - نشر مطالب الحادی و مخالف موازین اسلامی و ترویج مطالبی که به اساس جمهوری اسلامی لطمه وارد

کند.

- ۲ - اشاعه فحشاء و منکرات و انتشار عکسها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی.
- ۳ - تبلیغ و ترویج اسراف و تبذیر.
- ۴ - ایجاد اختلاف مابین اقشار جامعه، بویژه از طریق طرح مسائل نژادی و قومی.
- ۵ - تحریص و تشویق افراد و گروهها به ارتکاب اعمالی علیه امنیت، حیثیت و منافع جمهوری اسلامی ایران در داخل یا خارج. (۷)
- ۶ - فاش نمودن و انتشار اسناد و دستورها و مسائل محرمانه، اسرار نیروهای مسلح جمهوری اسلامی، نقشه و استحکامات نظامی، انتشار مذاکرات غیر علنی مجلس شورای اسلامی و محاکم غیر علنی دادگستری و تحقیقات مراجع قضائی بدون مجوز قانونی.
- ۷ - اهانت به دین مبین اسلام و مقدسات آن و همچنین اهانت به مقام معظم رهبری و مراجع مسلم تقلید.
- ۸ - افترا به مقامات، نهادها، ارگانها و هر یک از افراد کشور و توهین به اشخاص حقیقی و حقوقی که حرمت شرعی دارند، اگرچه از طریق انتشار عکس یا کاریکاتور باشد.
- ۹ - سرقتهای ادبی و همچنین نقل مطالب از مطبوعات و احزاب و گروههای منحرف و مخالف اسلام (داخلی و خارجی) بنحوی که تبلیغ از آنها باشد. (حدود موارد فوق را آئیننامه مشخص میکند).
- تبصره ۱ - سرقت ادبی عبارتست از نسبت دادن عمدی تمام یا بخش قابل توجهی از آثار و نوشتههای دیگران به خود یا غیر ولو بصورت ترجمه.
- ۱۰ - استفاده ایزاری از افراد (اعم از زن و مرد) در تصاویر و محتوی، تحقیر و توهین به جنس زن، تبلیغ تشریفات و تجملات نامشروع و غیرقانونی. (۸ و ۹)
- ۱۱ - پخش شایعات و مطالب خلاف واقع و یا تحریف مطالب دیگران. (۱۰)
- ۱۲ - انتشار مطلب علیه اصول قانون اساسی. (۱۱)
- تبصره ۲ - متخلف از موارد مندرج در این ماده مستوجب مجازاتهای مقرر در ماده (۶۹۸) قانون مجازات اسلامی خواهد بود و در صورت اصرار مستوجب تشدید مجازات و لغو پروانه می‌باشد. (۱۲)
- ماده ۷ - موارد ذیل ممنوع و جرم محسوب می‌شود: (۱۳)
  - الف - چاپ و انتشار نشریه‌ای که پروانه برای آن صادر نشده و یا پروانه آن لغو گردیده و یا بدستور دادگاه بطور موقت یا دائم تعطیل گردیده است.
  - ب - انتشار نشریه بگونه‌ای که اکثر مطالب آن مغایر باشد با آنچه که متقاضی به نوع آن متعهد شده است.
  - ج - انتشار نشریه بنحوی که با نشریات موجود یا نشریاتی که بطور موقت یا دائم تعطیل شده‌اند از نظر نام، علامت و شکل اشتباه شود.
  - د - انتشار نشریه بدون ذکر نام صاحب امتیاز و مدیرمسئول و نشانی اداره نشریه و چاپخانه آن.
- تبصره - مراکز نشر، چاپ، توزیع و فروش نشریات، مجاز به چاپ و انتشار و عرضه مطبوعات و نشریاتی که از سوی دادگاه صالح یا هیأت نظارت مغایر با اصول مندرج در این قانون تشخیص داده شود، نمی‌باشند. (۱۴)

فصل پنجم - شرایط متقاضی و مراحل صدور پروانه

- ماده ۸ - انتشار نشریه توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی با سرمایه ایرانی و اخذ پروانه از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی آزاد است. استفاده نشریات از کمک خارجی مستقیم یا غیرمستقیم ممنوع و جرم محسوب می‌شود. (۱۵)
- تبصره ۱ - مطبوعاتی که از طرف سازمانهای آزادیبخش اسلامی کشورهای دیگر منتشر میشود میتواند با سرمایه و مسئولیت اشخاص غیر ایرانی در چهارچوب قوانین مربوطه به خارجیان مقیم ایران و موافقت وزارتین ارشاد و امور خارجه منتشر شوند.
- تبصره ۲ - کمکهای اشخاص حقیقی یا حقوقی خارجی غیردولتی که با نظارت وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و وزارت امور خارجه دریافت گردد مشمول این ماده نخواهد بود. (۱۶)
- تبصره ۳ - واگذاری امتیاز نشریه به غیر اعم از قطعی، شرطی، اجاره و امثال آن ممنوع است و جرم محسوب می‌شود مگر در صورت درخواست کتبی صاحب امتیاز و تصویب هیأت نظارت. (۱۷)
- ماده ۹ - الف - شخص حقیقی متقاضی امتیاز باید دارای شرایط زیر باشد:
  - ۱ - تابعیت ایران.

- ۲ - دارا بودن حداقل ۲۵ سال سن.
- ۳ - عدم حجر و ورشکستگی به تقلب و تقصیر.
- ۴ - عدم اشتها به فساد اخلاقی و سابقه محکومیت کیفری بر اساس موازین اسلامی که موجب محرومیت از حقوق اجتماعی باشد.
- ۵ - داشتن صلاحیت علمی در حد لیسانس و یا پایان سطح در علوم حوزه‌ای به تشخیص هیأت نظارت موضوع ماده (۱۰) این قانون.
- ۶ - پایبندی و التزام عملی به قانون اساسی.
- ب - اشخاص حقوقی متقاضی امتیاز باید دارای شرایط ذیل باشند:
- ۱ - مراحل قانونی ثبت شخصیت حقوقی طی شده باشد و در اساسنامه و یا قانون تشکیل خود مجاز به انتشار نشریه باشد.
- ۲ - زمینه فعالیت نشریه مرتبط با زمینه فعالیت شخص حقوقی بوده و محدوده جغرافیایی انتشار آن همان محدوده جغرافیایی شخصیت حقوقی باشد. (۱۸)
- تبصره ۱ - متقاضی امتیاز نشریه موظف است خود یا شخص دیگری را بعنوان مدیرمسئول و اجد شرایط مندرج در این ماده معرفی نماید.
- تبصره ۲ - برای نشریات داخلی يك سازمان، مؤسسه و شرکت دولتی یا خصوصی که فقط برای استفاده کارکنان منتشر و رایگان در اختیار آنان قرار می‌گیرد تنها اجازه وزارت ارشاد اسلامی با رعایت ماده ۲ این قانون کافی است.
- تبصره ۳ - با يك پروانه نمیتوان بیش از يك نشریه منتشر کرد.
- تبصره ۴ - صاحب امتیاز در قبال خط مشی کلی نشریه مسئول است و مسئولیت یکایک مطالبی که در نشریه به چاپ میرسد و دیگر امور در رابطه با نشریه بعهده مدیرمسئول خواهد بود.
- تبصره ۵ - نخست‌وزیران، وزیران، استانداران، امرای ارتش و شهربانی، ژاندارمری، رؤسای سازمانهای دولتی، مدیران عامل و رؤسای هیأت مدیره شرکتها و بانکهای دولتی و کلیه شرکتها و مؤسساتی که شمول حکم در مورد آن مستلزم ذکر نام است، نمایندگان مجلسین، سفراء فرمانداران، شهرداران، رؤسای انجمنهای شهر و شهرستان تهران و مراکز استانها، اعضای ساواک، رؤسای دفاتر رستاکیز در تهران و مراکز استانها و شهرستانها و وابستگان به رژیم سابق که در فاصله زمانی پانزدهم خرداد ۱۳۴۲ تا ۲۲ بهمن ۱۳۵۷ در مشاغل مذکور بوده و همچنین کسانی که در این مدت از طریق مطبوعات، رادیو تلویزیون یا سخنرانی در اجتماعات خدمتگزار تبلیغاتی رژیم گذشته بوده‌اند، از انتشار نشریه و هرگونه فعالیت مطبوعاتی محرومند. (۱۹)
- تبصره ۶ - هیأت نظارت موظف است جهت بررسی صلاحیت متقاضی و مدیرمسئول از مراجع ذیصلاح (وزارت اطلاعات و دادگستری و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران) استعلام نمایند. مراجع مذکور موظفند حداکثر تا دو ماه نظر خود را همراه مستندات و مدارک معتبر به هیأت نظارت اعلام نمایند. در صورت عدم پاسخ از سوی مراجع مذکور و فقدان دلیل دیگر صلاحیت آنان تأیید شده تلقی می‌گردد. (۲۰)
- تبصره ۷ - مسئولیت مقالات و مطالبی که در نشریه منتشر می‌شود به عهده مدیرمسئول است ولی این مسئولیت نافی مسئولیت نویسنده و سایر اشخاصی که در ارتکاب جرم دخالت داشته باشند نخواهد بود. (۲۱)
- تبصره ۸ - اعضاء و هواداران گروههای ضدانقلاب و یا گروههای غیرقانونی و محکومین دادگاههای انقلاب اسلامی که به جرم اعمال ضدانقلابی و یا علیه امنیت داخلی و خارجی محکومیت یافته‌اند و همچنین کسانی که علیه نظام جمهوری اسلامی ایران فعالیت و یا تبلیغ می‌کنند حق هیچگونه فعالیت مطبوعاتی و قبول سمت در نشریات را ندارند. (۲۲)
- ماده ۱۰ - اعضاء هیأت نظارت بر مطبوعات که از افراد مسلمان و صاحب صلاحیت علمی و اخلاقی لازم و مؤمن به انقلاب اسلامی می‌باشند عبارتند از:
- الف - یکی از قضات به انتخاب رئیس قوه قضائیه.
- ب - وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی یا نماینده تام‌الاختیار وی.
- ج - یکی از نمایندگان مجلس شورای اسلامی به انتخاب مجلس.
- د - یکی از اساتید دانشگاه به انتخاب وزیر فرهنگ و آموزش عالی.
- ه - یکی از مدیران مسئول مطبوعات به انتخاب آنان.
- و - یکی از اساتید حوزه علمیه به انتخاب شورای عالی حوزه علمیه قم.
- ز - یکی از اعضای شورای عالی انقلاب فرهنگی به انتخاب آن شورا. (۲۳)
- تبصره ۱ - این هیأت ظرف دو ماه پس از تصویب این قانون در دور اول و در دوره‌های بعد ظرف یکماه قبل از اتمام مدت مقرر برای مدت دو سال بدعوت وزیر ارشاد اسلامی تشکیل میشود.

تبصره ۲ - تصمیمات هیأت نظارت قطعی است، این امر مانع شکایت و اقامه دعوی افراد ذینفع در محاکم نخواهد بود. (۲۴)

تبصره ۳ - دبیرخانه هیأت نظارت با امکانات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی تشکیل می‌شود و زیر نظر آن هیأت انجام وظیفه می‌نماید. (۲۵)

تبصره ۴ - وزارت ارشاد اسلامی مسئول دعوت و برگزاری جلسه انتخابات موضوع بند «ه» این ماده است و مرجع تشخیص صلاحیت نامزدهای انتخابات مزبور بر اساس شرایط مندرج در صدر این ماده هیأت سه نفری مرکب از افراد بندهای الف و ب و ج می‌باشند. (۲۶)

تبصره ۵ - وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ریاست هیأت نظارت بر مطبوعات را بر عهده خواهد داشت و پاسخگویی عملکرد هیأت مذکور در مجلس و دیگر مراجع ذیصلاح خواهد بود. (۲۷)

ماده ۱۱ - رسیدگی به درخواست صدور پروانه و تشخیص صلاحیت مناقضی و مدیرمسئول بعهده هیأت نظارت بر مطبوعات است.

تبصره - در صورتی که صاحب پروانه یکی از شرایط مقرر در ماده (۹) این قانون را فاقد شود، به تشخیص هیأت نظارت مقرر در ماده (۱۰) و با رعایت تبصره‌های آن پروانه نشریه لغو می‌شود. (۲۸)

ماده ۱۲ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظف است تخلف نشریات را رأساً یا به تقاضای حداقل دو نفر از اعضای هیأت نظارت ظرف مدت یک ماه مورد بررسی قرار داده و در صورت لزوم به طور مستقیم و یا از طریق هیأت نظارت، مراتب را جهت پیگرد قانونی به دادگاه صالح تقدیم نماید. (۲۹)

تبصره - در مورد تخلفات موضوع ماده (۶) به جز بند (۳) و (۴) و بند (ب)، (ج) و (د) ماده ۷ هیأت نظارت می‌تواند نشریه را توقیف نماید و در صورت توقیف موظف است ظرف یک هفته پرونده را جهت رسیدگی به دادگاه ارسال نماید. (۳۰)

ماده ۱۳ - هیأت نظارت مکلف است ظرف مدت سه ماه از تاریخ دریافت تقاضا جهت امتیاز یک نشریه درباره صلاحیت مناقضی و مدیرمسئول با رعایت شرایط مقرر در این قانون رسیدگی‌های لازم را انجام داده و مراتب رد یا قبول تقاضا را با ذکر دلایل و شواهد جهت اجراء به وزیر ارشاد گزارش نماید، و وزارت ارشاد اسلامی موظف است حداکثر ظرف ۲ ماه از تاریخ موافقت هیأت نظارت برای مناقضی پروانه انتشار صادر کند.

ماده ۱۴ - در صورتیکه مدیرمسئول شرایط مندرج در ماده ۹ را فاقد گردد، یا فوت شود و یا استعفاء دهد، صاحب امتیاز موظف است حداکثر ظرف ۳ ماه شخص دیگری را که واجد شرایط باشد به وزارت ارشاد اسلامی معرفی کند، در غیر اینصورت از انتشار نشریه او جلوگیری می‌شود، تا زمانی که صلاحیت مدیر به تأیید نرسیده است، مسئولیتهای مدیر به عهده صاحب امتیاز است.

ماده ۱۵ - اعلام نظر هیأت نظارت مبنی بر تأیید یا عدم تأیید مدیرمسئول جدید، حداکثر سه ماه از تاریخ معرفی توسط وزارت ارشاد اسلامی خواهد بود.

ماده ۱۶ - صاحب امتیاز موظف است ظرف شش ماه پس از صدور پروانه، نشریه مربوطه را منتشر کند و در غیر اینصورت با یک بار اخطار کتبی و دادن فرصت پانزده روز دیگر در صورت عدم عذر موجه اعتبار پروانه از بین می‌رود، عدم انتشار منظم نشریه در یکسال نیز اگر بدون عذر موجه (به تشخیص هیأت نظارت) باشد، موجب لغو پروانه خواهد بود.

تبصره - نشریه‌ایکه سالانه منتشر می‌شود (سالنامه) از ماده فوق مستثنی بوده و در صورت عدم نشر ظرف یکسال بدون عذر موجه پروانه صاحب امتیاز لغو خواهد شد.

ماده ۱۷ - پروانه‌هاییکه بر طبق مقررات سابق برای نشریات کنونی صادر شده است به اعتبار خود باقی است، مشروط بر اینکه ظرف سه ماه از تاریخ اجراء این قانون، صاحب امتیاز برای تطبیق وضع خود، با این قانون اقدام نماید.

ماده ۱۸ - در هر شماره باید نام صاحب امتیاز، مدیرمسئول، نشانی اداره و چاپخانه‌ای که نشریه در آن چاپ می‌رسد و نیز زمینه فعالیت و ترتیب انتشار نوع نشریه (دینی، علمی، سیاسی، اقتصادی، ادبی، هنری و غیره) در صفحه معین و محل ثابت اعلان شود، چاپخانه‌ها نیز مکلف به رعایت مفاد این ماده می‌باشند.

ماده ۱۹ - نشریات در چاپ آگهیهای تجاری که مشتمل بر تعریف و تمجید کالا یا خدماتی که از طرف یکی از مراکز تحقیقاتی کشور که برحسب قوانین رسمیت داشته باشند، تأیید گردد با رعایت ماده ۱۲ آئیننامه تأسیس و نظارت بر نحوه کار و فعالیت کانونهای آگهی تبلیغاتی و بندهای مربوطه مجاز می‌باشند.

تبصره - در مواردی که طبق این ماده، مطبوعات مجاز به درج آگهیهای مشتمل بر تعریف و تشویق از کالا و خدمات هستند، متن این تعریف و تشویق نمیتواند از متن تقدیرنامه رسمی مراکز قانونی مذکور در این ماده فراتر رود.

ماده ۲۰ - هر روزنامه یا مجله باید دفاتر محاسباتی پلمپ‌شده بر طبق قانون تهیه و کلیه مخارج و درآمد خود را در آن ثبت کند و بیلان سالانه درآمد و مخارج را به وزارت ارشاد اسلامی بفرستد، وزارت ارشاد اسلامی هر وقت لازم بداند، دفاتر مالی مؤسسات را بازرسی مینماید.

تبصره - کلیه مطبوعات مکلفند همه ماهه تیراژ فروش ماهیانه خود را کتباً به وزارت ارشاد اسلامی اطلاع دهند.

ماده ۲۱ - مدیران مسؤول نشریات موظفند از هر شماره نشریه، دو نسخه به هر يك از مراجع زیر به طور مرتب و رایگان ارسال نمایند:

الف - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی.

ب - مجلس شورای اسلامی.

ج - دادگستری مرکز استان محل نشر. (۳۱)

ماده ۲۲ - ورود مطبوعات به کشور و نیز خروج آن بر اساس موازین شرعی و قانون اساسی و نظام جمهوری اسلامی است. (۳۲)

فصل ششم - جرائم

ماده ۲۳ - هرگاه در مطبوعات مطالبی مشتمل بر توهین یا افترا، یا خلاف واقع و یا انتقاد نسبت به شخص (اعم از حقیقی یا حقوقی) مشاهده شود، ذینفع حق دارد پاسخ آن را ظرف یکماه کتباً برای همان نشریه بفرستد. و نشریه مزبور موظف است اینگونه توضیحات و پاسخها را در یکی از دو شماره‌ای که پس از وصول پاسخ منتشر میشود، در همان صفحه و ستون و با همان حروف که اصل مطلب منتشر شده است، مجانی به چاپ برساند، بشرط آنکه جواب از دو برابر اصل تجاوز نکند و متضمن توهین و افترا به کسی نباشد.

تبصره ۱ - اگر نشریه علاوه بر پاسخ مذکور مطالب یا توضیحات مجددی چاپ کند، حق پاسخگویی مجدد برای معترض باقی است. درج قسمتی از پاسخ به صورتی که آنرا ناقص یا نامفهوم سازد و همچنین افزودن مطالبی به آن در حکم عدم درج است و متن پاسخ باید در يك شماره درج شود.

تبصره ۲ - پاسخ نامزدهای انتخاباتی در جریان انتخابات باید در اولین شماره نشریه درج گردد. بشرط آنکه حداقل شش ساعت پیش از زیر چاپ رفتن نشریه پاسخ به دفتر نشریه تسلیم و رسید دریافت شده باشد.

تبصره ۳ - در صورتی که نشریه از درج پاسخ امتناع ورزد یا پاسخ را منتشر نسازد، شاکي می‌تواند به دادگستری شکایت کند و رئیس دادگستری در صورت احراز صحت شکایت جهت نشر پاسخ به نشریه اخطار می‌کند و هرگاه این اخطار مؤثر واقع نشود، پرونده را پس از دستور توقیف موقت نشریه که مدت آن حداکثر از ده روز تجاوز نخواهد کرد به دادگاه ارسال می‌کند. (۳۳)

تبصره ۴ - اقدامات موضوع این ماده و تبصره‌های آن نافی اختیارات شاکي در جهت شکایت به مراجع قضائی نمی‌باشد. (۳۴)

ماده ۲۴ - اشخاصی که اسناد و دستورهای محرمانه نظامی و اسرار ارتش و سپاه و یا نقشه‌های قلاع و استحکامات نظامی را در زمان جنگ یا صلح بوسیله یکی از مطبوعات فاش و منتشر کنند به دادگاه تحویل تا برابر مقررات رسیدگی شود.

ماده ۲۵ - هر کس بوسیله مطبوعات، مردم را صریحاً به ارتکاب جرم یا جنایتی بر ضد امنیت داخلی یا سیاست خارجی کشور که در قانون مجازات عمومی پیش‌بینی شده است، تحریص و تشویق نماید در صورتی که اثری بر آن مترتب شود، به مجازات معاونت همان جرم محکوم و در صورتی که اثری بر آن مترتب نشود، طبق نظر حاکم شرع بر اساس قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۲۶ - هر کس بوسیله مطبوعات به دین مبین اسلام و مقدسات آن اهانت کند، در صورتیکه به ارتداد منجر شود حکم ارتداد در حق وی صادر و اجراء و اگر به ارتداد نیانجامد طبق نظر حاکم شرع بر اساس قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۲۷ - هرگاه در نشریه‌ای به رهبر جمهوری اسلامی ایران و یا مراجع مسلم تقلید اهانت شود، پروانه آن نشریه لغو و مدیرمسئول و نویسنده مطلب به محاکم صالحه معرفی و مجازات خواهند شد. (۳۵)

تبصره - رسیدگی به جرائم موضوع مواد ۲۴، ۲۵، ۲۶ و ۲۷ تابع شکایت مدعی خصوصی نیست.

ماده ۲۸ - انتشار عکسها و تصاویر و مطالب خلاف عفت عمومی ممنوع و موجب تعزیر شرعی است و اصرار بر آن موجب تشدید تعزیر و لغو پروانه خواهد بود.

ماده ۲۹ - انتشار مذاکرات غیرعلنی مجلس شورای اسلامی و مذاکرات غیرعلنی محاکم دادگستری یا تحقیقات مراجع اطلاعاتی و قضائی که طبق قانون، افشاء آن مجاز نیست ممنوع است و در صورت تخلف طبق نظر حاکم شرع و قانون تعزیرات با وی رفتار خواهد شد.

ماده ۳۰ - انتشار هر نوع مطلب مشتمل بر تهمت یا افتراء یا فحش و الفاظ رکیک یا نسبت‌های توهین‌آمیز و نظایر آن نسبت به اشخاص ممنوع است، مدیرمسئول جهت مجازات به محاکم قضائی معرفی می‌گردد، و تعقیب جرائم مزبور موکول به شکایت شاکي خصوصی است و در صورت استرداد شکایت تعقیب در هر

مرحله‌ای که باشد متوقف خواهد شد.

تبصره ۱ - در موارد فوق‌شاکي (اعم از حقيقي يا حقوقي) ميتواند براي مطالبه خسارتي که از نشر مطالب مزبور بر او وارد آمده به دادگاه صالحه شکايت نموده و دادگاه نیز مکلف است نسبت به آن رسيدگي و حکم متناسب صادر نمايد.

تبصره ۲ - هرگاه انتشار مطالب مذکور در ماده فوق راجع به شخص متوفي بوده ولي عرفاً هتاکي به بازماندگان وي بحساب آيد، هر يك از ورثه قانوني ميتواند از نظر جزائي يا حقوقي طبق ماده و تبصره فوق اقامه دعوي نمايد.

ماده ۳۱ - انتشار مطالبی که مشتمل بر تهديد به هتک شرف و يا حيثيت و يا افشاي اسرار شخصي باشد ممنوع است و مديرمسئول به محاکم قضائي معرفي و با وي طبق قانون تعزيرات رفتار خواهد شد.

تبصره - در مورد مواد ۳۰، ۳۱ تا زمانی که پرونده در مرحله تحقيق و رسيدگي است، نشریه مورد شکايت حق ندارد نسبت به مورد رسيدگي مطلبی نشر دهد، در صورت تخلف رئيس دادگاه بايد قبل از ختم تحقيقات حکم توقيف نشریه را صادر کند اين توقيف شامل اولين شماره بعد از ابلاغ ميشود و در صورت تکرار تا موقع صدور رأي دادگاه از انتشار نشریه جلوگیری ميشود. (۳۶)

ماده ۳۲ - هر کس در نشریه‌ای خود را برخلاف واقع صاحب پروانه انتشار يا مديرمسئول معرفي کند، يا بدون داشتن پروانه به انتشار نشریه مبادرت نمايد، طبق نظر حاکم شرع با وي رفتار خواهد شد. مقررات اين ماده شامل دارندگان پروانه و مديران مسؤولي که سمتهای مزبور را طبق قانون از دست داده‌اند نیز ميشود.

ماده ۳۳ - الف - هرگاه در انتشار نشریه، نام يا علامت نشریه ديگری ولو با تغييرات جزئي تقليد شود به طوري که براي خواننده امکان اشتباه باشد، از انتشار آن جلوگیری و مرتکب به حبس تعزيري شصت و يك روز تا سه ماه و جزاي نقدي از يك ميليون (۱/۰۰۰/۰۰۰) ريال تا ده ميليون (۱۰/۰۰۰/۰۰۰) ريال محکوم ميشود. تعقيب جرم و مجازات منوط به شکايت شاکي خصوصي است.

ب - پس از توقيف يك نشریه، انتشار هر نوع نشریه ديگر به جاي نشریه توقيف شده به نحوي که با نشریه مذکور از نظر نام، علامت و شکل مشتبه شود ممنوع است و نشریه جديد بلافاصله توقيف مي‌گردد. مرتکب به مجازات حبس تعزيري از سه ماه تا شش ماه و جزاي نقدي از دو ميليون (۲/۰۰۰/۰۰۰) ريال تا بيست ميليون (۲۰/۰۰۰/۰۰۰) ريال محکوم ميشود. (۳۷)

ماده ۳۴ - رسيدگي به جرائم مطبوعاتي با توجه به قوانين مربوط به صلاحيت ذاتي مي‌تواند در محاکم عمومي يا انقلاب يا ساير مراجع قضائي باشد. در هر صورت علني بودن و حضور هيأت منصفه الزامي است. (۳۸)

تبصره - به جرائم مطبوعاتي در محاکم صالح مراکز استانها رسيدگي ميشود. (۳۹)

ماده ۳۵ - تخلف از مقررات اين قانون جرم است و چنانچه در قانون مجازات اسلامي و اين قانون براي آن مجازات تعيين نشده باشد متخلف به يکي از مجازاتهاي ذيل محکوم ميشود:

الف - جزاي نقدي از يك ميليون (۱/۰۰۰/۰۰۰) تا بيست ميليون (۲۰/۰۰۰/۰۰۰) ريال.

ب - تعطيل نشریه حداکثر تا شش ماه در مورد روزنامه‌ها و حداکثر تا يك سال در مورد ساير نشریات. (۴۰)

تبصره - دادگاه مي‌تواند در جرائم مطبوعاتي مجازات حبس و شل را به يکي از مجازاتهاي ذيل تبديل نمايد:

الف - جزاي نقدي از دو ميليون (۲/۰۰۰/۰۰۰) تا پنجاه ميليون (۵۰/۰۰۰/۰۰۰) ريال.

ب - تعطيل نشریه حداکثر تا شش ماه در مورد روزنامه‌ها و تا يك سال در مورد ساير نشریات.

ج - محروميت از مسؤوليتهاي مطبوعاتي حداکثر تا پنج سال. (۴۱)

فصل هفتم - هيأت منصفه مطبوعات. ملغي گرديده است. (۴۲)

فصل هشتم - موارد متفرقه

ماده ۴۵ - نظارت دقيق بر عملکرد جرائد و انجام رسالت مطبوعاتي آنان بر عهده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي است. اين امر مانع از انجام وظيفه مستقيم هيأت نظارت نخواهد بود. (۴۳)

ماده ۴۶ - صاحب امتياز و مديرمسئول موظفند کليه کارکنان نشریه را بيمه نمايند تا در صورتي که به حکم دادگاه يا رأي هيأت نظارت يا به هر دليل ديگر نشریه تعطيل گرديد، تا زمان اشتغال مجدد طبق مقررات قانون کار حقوق قانوني آنان پرداخت شود. (۴۴)

ماده ۴۷ - آئيننامه اجرائي اين قانون ظرف حداکثر شش ماه توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي تهيه و بتصويب هيأت وزيران خواهد رسيد. (۴۵)

ماده ۴۸ - اين قانون از جمله در مورد نحوه تشکيل هيأت نظارت و هيأت منصفه از تاريخ تصويب لازم‌الاجراء است و نیز از تاريخ تصويب، کليه قوانين مغاير با آن از جمله لايحه قانوني مطبوعات مصوب

۱۳۵۸/۵/۲۵ شوراي انقلاب لغو مي‌گردد. (۴۶)

بي نوشت ها:

- ۱- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۴- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۵- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۶- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۷- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۸- الحاقی ۱۳۷۷/۵/۲۱.
- ۹- بند الحاقی مصوب ۱۳۷۷/۵/۲۱ در اصلاحات ۱۳۷۹/۱/۳۰ به بند (۱۰) تغییر یافته است.
- ۱۰- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۱۱- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۱۲- الحاقی مصوب ۱۳۷۷/۵/۲۱.
- ۱۳- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۱۴- بند «ه» ماده ۷ قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۴/۱۲/۲۲ در اصلاحات ۱۳۷۹/۱/۳۰ با اصلاحی به عنوان تبصره تبدیل گردیده است.
- ۱۵- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۱۶- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۱۷- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۱۸- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۱۹- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۰- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۱- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۲- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۳- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۴- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۵- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۶- الحاقی مصوب ۱۳۶۵/۴/۱.
- ۲۷- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۸- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۲۹- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۰- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۱- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۲- اصلاحی مصوب ۱۳۶۹/۹/۴.
- ۳۳- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۴- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۵- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۶- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۷- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۸- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۳۹- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۴۰- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۴۱- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۴۲- به موجب قانون هیأت منصفه مصوب ۱۳۸۲/۱۲/۲۴ ملغی گردیده است.
- ۴۳- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۴۴- الحاقی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.
- ۴۵- اصلاحی مصوب ۱۳۷۹/۱/۳۰.

آیین نامه اجرایی قانون مطبوعات

فصل اول - تعریف و مشخصات مطبوعات

- ماده ۱ - مطبوعات به لحاظ زمان انتشار منظم می‌توانند با یکی از فواصل زمانی زیر منتشر شوند :
- روزی یکبار (روزنامه) - هفته ای یکبار (هفته نامه) - دوهفته یکبار - ماهی یکبار (ماهنامه) - دوماه یکبار - سه ماه یکبار (فصلنامه) - شش ماه یکبار - سالی یکبار (سالنامه) .
- تبصره ۱ - نشریه الکترونیکی ، نشریه ای است که در محیط دیجیتال با همان صورت ، شرایط و ظواهر یک نشریه چاپی و طی فرآیند فعالیت مرسوم روزنامه نگاری و تحریریه ای تولید و به طور منظم و با نام ثابت و تاریخ و شماره ردیف معینی در یک یا چند زمینه سیاسی ، اقتصادی و فرهنگی تولید و منتشر می‌شود .
- تبصره ۲ - نسخه دیجیتال نشریات چاپی دارای مجوز نیاز به اخذ مجوز جداگانه ندارد .
- ماده ۲ - در نامگذاری نشریه باید از کلماتی استفاده شود که با نشریات موجود و یا با نشریاتی که به طور موقت یا دائم تعطیل شده اند اشتباه نشود و موجب تداعی نام آنها نباشد . همچنین نام نشریه نباید از کلمات نامانوس باشد و یا ایجاد شبهه و ابستگی به سازمانهای دولتی بنماید . در صورت بروز هرگونه اختلاف مرجع تشخیص وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خواهد بود .
- ماده ۳ - انتخاب روشهایی غیر از موارد ذکر شده در ماده (۱) قانون مطبوعات باید متناسب با رسالت مطبوعات باشد .
- ماده ۴ - انتشار فوق العاده - ویژه نامه و دیگر ضمایم با همان نام نشریه و منطبق با سایر مشخصات مندرج در پروانه انتشار با رعایت سایر ضوابط قانون مطبوعات مجاز می‌باشد .
- تبصره ۱ - چاپ هر گونه آگهی نامه به شکل نشریه توسط کانون های تبلیغاتی ممنوع است .
- تبصره ۲ - چاپ و انتشار ویژه نامه های محلی توسط روزنامه های سراسری در صورتی مجاز است که حجم آگهی های آن از سی درصد (۳۰٪) صفحات ویژه نامه بیشتر نباشد .
- ماده ۵ - ترجمه تمام یا قسمتی از مطالب مطبوعات دارای پروانه انتشار و انتشار منظم آن به طور جداگانه با رعایت سایر مشخصات مندرج در پروانه انتشار از جانب صاحب نشریه بلامانع می‌باشد .
- ماده ۶ - تکثیر مطبوعات موجود به همان زبان و شکلی که چاپ شده ، از طریق چاپ افست یا عکسبرداری یا طرق مشابه بدون اجازه صاحب امتیاز ممنوع می‌باشد .
- ماده ۷ - مطالب نشریه باید مطابق و متناسب با روشهای مندرج در پروانه انتشار باشد و نشریه مجاز به درج مطالب و مقالات خارج از روشهای مذکور که بر خط مشی کلی نشریه تأثیر بگذارد ، نمی‌باشد .
- ماده ۸ - روزنامه ها و هفته نامه های محلی موظفند ضمن رعایت ماده (۲) قانون مطبوعات و متناسب با روش درخواستی ، مطالبی پیرامون مسایل اجتماعی و فرهنگی محل انتشار نشریه جهت بالابردن سطح آگاهیهای مردم درج نمایند .
- ماده ۹ - نقل مطالب از مطبوعات و احزاب و گروههای منحرف و مخالف اسلام (داخلی و خارجی) به منظور تحقیق ، نقد و رد مطالب در صورتی که تبلیغ محسوب نشود ، بلامانع است .
- تبصره ۱ - درج شایعات به نحوی که اصل مطلب کذب باشد ممنوع است . [۱]
- تبصره ۲ - نقدهای علمی جز در مواردی که انتشار مطلب علیه قانون اساسی باشد از شمول بند (۱۲) الحاقی ماده (۶) قانون مطبوعات مستثنا است . [۲]
- ماده ۱۰ - تغییر نام ، روش و ترتیب انتشار نشریه بدون اطلاع و تصویب هیئت نظارت بر مطبوعات ممنوع می‌باشد ، تغییر در سایر موارد جز در موارد مصرح در قانون و مواردی که در حوزه اختیارات و مسئولیتهای هیئت نظارت باشد با تایید وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع است . [۳]

تبصره - هیأت نظارت بر مطبوعات حداکثر ظرف سه ماه به تقاضای تغییر وضعیت رسیدگی و اعلام نظر می کند. [۴]

ماده ۱۱ - نشریه اجاره ای به نشریه ای اطلاق می شود که با درخواست کتبی صاحب امتیاز و تصویب هیأت نظارت به موجب اجاره نامه ای اختیارات قانونی خود را در قبال دریافت وجه به فرد یا مؤسسه ای و اگذار می نماید. [۵]

فصل دوم - شرایط صدور پروانه و مجوز انتشار نشریه

ماده ۱۲ - متقاضیان پروانه انتشار نشریه می بایست تقاضا نامه خود را به همراه نمونه تکمیل شده پرسشنامه ای که حاوی مشخصات فردی، سوابق اجتماعی - سیاسی - فرهنگی و شغلی و تعهدات قانونی باشد، به انضمام مدارک به شرح زیر در تهران به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در شهرستانها به اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان مربوط تحویل نمایند.

۱ - چهار قطعه عکس ۴ × ۶

۲ - دو برگ فتوکپی شناسنامه از تمام صفحات

۳ - یک برگ گواهی عدم سابقه محکومیت کیفری بر اساس موازین اسلامی که موجب سلب حقوق اجتماعی باشد.

۴ - یک برگ فتوکپی آخرین مدرک تحصیلی که به تأیید مراکز ذی صلاح رسیده باشد.

تبصره - تشخیص صلاحیت متقاضیان بر عهده هیأت نظارت بر مطبوعات است.

ماده ۱۳ - چنانچه متقاضی پروانه انتشار نشریه شخص حقوقی باشد، تقاضای صدور پروانه همراه با معرفی فرد واجد شرایط به عنوان مدیرمسئول باید از سوی بالاترین مقام مسئول باشد. در صورت موافقت، پروانه انتشار به نام مرکز درخواست کننده صادر خواهد شد.

ماده ۱۴ - احزاب، سازمانها، و جمعیت های سیاسی و اقلیتهای دینی ایرانی در صورتی می توانند تقاضای صدور پروانه انتشار نشریه نمایند که اجازه فعالیت قانونی را دارا باشند.

تبصره - منظور از گروه های غیرقانونی، گروه هایی هستند که از طریق وزارت کشور رسماً غیرقانونی اعلام شده باشند.

ماده ۱۵ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی جهت صدور مجوز انتشار مطبوعات سازمانهای آزادیبخش اسلامی کشور های دیگر در چهارچوب مقررات مربوط به خارجیان مقیم ایران با استعلام از مراکز ذی ربط و اخذ مدارک لازم و نیز موافقت وزارت امور خارجه بررسی لازم را به عمل آورده و پس از موافقت راساً اقدام می نماید.

ماده ۱۶ - انتشار نشریه داخلی یک سازمان، مؤسسه و شرکت دولتی یا خصوصی منوط به کسب مجوز از وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با رعایت ضوابط به شرح زیر می باشد:

۱ - درخواست انتشار نشریه و معرفی مدیرمسئول پیشنهادی از سوی بالاترین مقام مسئول آن مرکز باشد.

۲ - مطالب و اخبار عمدتاً در ارتباط با اهداف و شرح وظایف مرکز درخواست کننده و فقط برای استفاده کارکنان باشد.

۳ - از درج هر گونه آگهی بازرگانی پرهیز نمایند.

۴ - تعداد صفحات از ۴۸ صفحه تجاوز ننماید.

۵ - رایگان باشد.

تبصره ۱ - به یک مرکز و واحدهای تابعه آن فقط اجازه انتشار یک نشریه داخلی داده می شود.

تبصره ۲ - صدور مجوز انتشار نشریات داخلی سازمانهای دولتی با رعایت سایر قوانین مربوطه خواهد بود.

ماده ۱۷ - عدم رعایت ضوابط مندرج در ماده (۲) قانون مطبوعات و این آیین نامه از سوی نشریات داخلی یک سازمان، مؤسسه و شرکت دولتی یا خصوصی منجر به صدور تذکر کتبی و در صورت تکرار تخلف موجب ابطال مجوز خواهد شد.

ماده ۱۸ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی برای صاحب امتیاز، پروانه انتشار و برای مدیرمسئول، کارت مدیرمسئولی صادر می نماید.

ماده ۱۹ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می تواند جهت اجرای ماده (۱۱) قانون مطبوعات، تحقیقات لازم را به عمل آورده و در اختیار هیأت نظارت بر مطبوعات قرار دهد. وزارتخانه ها و سازمانهای ذی ربط موظفند همکاریهای لازم را به عمل آورند.

ماده ۲۰ - متقاضیانی که صلاحیت انتشار نشریه توسط آنان بر اساس بند (۴) و یا تبصره (۵) ماده (۹) قانون مطبوعات مورد تأیید هیأت نظارت بر مطبوعات قرار نگرفته است، نمی توانند مجدداً تقاضای انتشار نشریه نمایند.

ماده ۲۱ - تاریخ رسمی ثبت تقاضای پروانه انتشار نشریه زمانی است که کلیه مدارک مورد نیاز، از سوی

متقاضی ارایه شده باشد .

ماده ۲۲ - در صورت فوت صاحب امتیاز وارث قانونی واجد شرایط و ی در تقاضای صدور امتیاز نشریه مورث خود حق تقدم دارند ، مگر اینکه فاقد شرایط لازم باشند . چنانچه ورثه در مهلت قانونی مذکور در ماده (۱۶) قانون مطبوعات از تقاضای انتقال امتیاز خودداری کنند و یا پس از صدور امتیاز اقدام به انتشار نشریه ننمایند پروانه انتشار لغو می گردد .

فصل سوم - تکالیف صاحبان پروانه و مدیران مسئول مطبوعات

ماده ۲۳ - مطبوعاتی که به شکل روزنامه منتشر می شوند مکلف به درج نام به طور کامل ، ترتیب و تاریخ انتشار ، شماره ردیف مسلسل و شماره صفحه در بالای تمام صفحات و نیز قیمت در صفحه اول می باشند . همچنین مطبوعاتی که به شکل مجله منتشر می شوند موظف به درج نام به طور کامل ، ترتیب و تاریخ انتشار ، شماره ردیف مسلسل ، تعداد صفحات و قیمت بر روی جلد و نیز قید شماره هر صفحه در تمام صفحات می باشند .

تبصره - اضافه کردن هر گونه کلمه و یا عبارت به نام و یا آرم نشریه به جز آنچه که در پروانه انتشار و یا مجوز چاپ نشریه ذکر شده است ممنوع می باشد .

ماده ۲۴ - هر يك از مطبوعات موظف به داشتن محلی به عنوان دفتر نشریه می باشند . صاحب پروانه نشریه موظف است نشانی محل دفتر نشریه را پس از اخذ پروانه انتشار کتباً به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام نماید .

تبصره ۱ - صاحب امتیاز نشریه موظف است در صورت تغییر نشانی محل دفتر نشریه ، مراتب را کتباً به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در شهرستانها به اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان مربوط اطلاع دهد .

تبصره ۲ - توزیع نشریه خارج از محدوده جغرافیایی شخص حقوقی (صاحب امتیاز) بلامانع است .

ماده ۲۵ - کلیه مکاتبات مطبوعات با امضای صاحب پروانه یا مدیرمسئول نشریه و شخص دیگری که قبلاً از طرف مدیرمسئول کتباً معرفی شده باشد معتبر می باشد . مکاتبات شخص معرفی شده در مواردی که قانون مطبوعات و آیین نامه اجرایی ، آن را از وظایف صاحب پروانه و یا مدیرمسئول شناخته است ، اعتبار ندارد . ماده ۲۶ - کلیه مطبوعات موظفند تیراژ خود را طبق نمونه ای که حاوی تعداد نسخ چاپ شده و تعداد نسخ برگشتی است ، به تفکیک محل توزیع به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام نمایند .

ماده ۲۷ - مدیرمسئول نشریه موظف است نام چاپخانه طرف قرارداد چاپ نشریه را کتباً به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام نماید .

ماده ۲۸ - مدیران چاپخانه ها می بایست همزمان با خروج هر شماره نشریه از چاپخانه دو نسخه در تهران به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و در شهرستانها به اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان مربوط تحویل و برگه اعلام وصول دریافت دارند .

تبصره - ناشران نشریات داخلی سازمانها و مؤسسات نیز باید دو نسخه از نشریه خود را به محض انتشار به وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی یا اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان مربوط تحویل دهند و برگه اعلام وصول دریافت دارند .

ماده ۲۹ - در صورت لغو پروانه انتشار نشریه با اعلام کتبی از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ، صاحب پروانه موظف است مدارك دریافتی از قبیل پروانه انتشار ، کارت مدیرمسئولی و کارتهای خبرنگاری را ظرف مدت ده روز مسترد نماید . با سوء استفاده کنندگان از این مدارك برابر قانون رفتار خواهد شد .

فصل چهارم - سایر مقررات

ماده ۳۰ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در بررسی و ارزیابی نشریات (تخصصی) از همکاری مراکز ذي صلاح استفاده می نماید .

ماده ۳۱ - وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی سه ماه قبل از اتمام دوره هیئت نظارت بر مطبوعات ، ضمن درج آگهی در نشریات کثیرالانتشار ، دعوتنامه ای به منظور اعلام نامزدی به مدیران مسئول مطبوعات ارسال نموده و پس از تأیید صلاحیت نامزدها توسط هیئت موضوع تبصره (۴) الحاقی ماده (۱۰) قانون مطبوعات مصوب ۱۳۶۵ ، مجدداً از کلیه مدیران مسئول جهت برگزاری انتخابات دعوت می نماید . جلسه با حضور اکثریت مطلق مدیران مسئول رسمیت می یابد و اخذ رای با ورقه به صورت مخفی خواهد بود و نماینده انتخابی می بایست اکثریت مطلق آرای حاضران را بدست آورد .

تبصره ۱ - چنانچه در مرحله اول اکثریت حاضر نشوند جلسه بعد پس از دو هفته تشکیل و با رأی اکثریت حاضران نسبت به انتخاب نماینده مدیران مسئول اقدام می شود .

تبصره ۲ - هر مدیرمسئول حتی اگر مدیرمسئولی چند نشریه را بر عهده داشته باشد دارای يك رأی خواهد بود

تبصره ۳ - آن گروه از مدیران مسئولی که یکسال قبل از برگزاری انتخابات حداقل يك شماره از نشریه خود را منتشر کرده باشند و یا پروانه انتشار نشریه شان به دلیل حکم قطعی دادگاه و یا ماده ۱۶ قانون مطبوعات توسط هیات نظارت بر مطبوعات ابطال نشده باشد ، می توانند در انتخابات شرکت کنند .
ماده ۳۲ - چنانچه هر يك از اعضاي هیئت نظارت بر مطبوعات ، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامي یا سایر مراجع رسمي ، در مورد موضوع تبصره (۸) الحاقی ماده (۹) قانون مطبوعات - مصوب ۱۳۷۹ - ادعایی داشته باشند ، مدارك و مستندات خود را به اطلاع هیئت نظارت بر مطبوعات می رسانند . هیئت یاد شده در صورت احراز تخلف ، در مورد رفع آن به مدیرمسئول نشریه اخطار می دهد . در صورت عدم رفع تخلف ، موضوع جهت رسیدگی به محاکم دادگستری ارجاع می شود .
تبصره - متخلف در صورت محکومیت تا پایان مدت محکومیت از فعالیت مطبوعاتی محروم خواهد بود .

ماده ۳۳ - حذف شده است . [۶]

ماده ۳۴ - در کلیه مواردی که هیئت نظارت بر مطبوعات ، اختیار توقیف موقت یا لغو پروانه نشریات را دارد ، قبل از هر گونه اتخاذ تصمیم موارد تخلف را کتباً به مدیرمسئول نشریه با قید حداقل يك هفته مهلت پاسخگویی ابلاغ نماید .

ماده ۳۵ - نسخ شده است . [۷]

ماده ۳۶ - این آیین نامه جایگزین آیین نامه اجرایی قانون مطبوعات مصوب اسفند ماه ۱۳۶۴ ، موضوع تصویب نامه شماره ۱۱۱۶۴۸/ت ۴۹ مورخ ۱۳۶۶/۲/۵ و کلیه اصلاحات و الحاقات بعدی آن می گردد .

پی نوشت ها:

- ۱ - اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۱/۱۹ .
- ۲ - اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۱/۱۹ .
- ۳ - اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۱/۱۹ .
- ۴ - بخشی از تبصره ماده ۱۰ آیین نامه مستنداً به قسمت اخیر اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی و قانون نحوه اجرای اصل هشتاد و پنجم و یکصد و سی و هشتم قانونی اساسی مورد ایراد رییس مجلس شورای اسلامی قرار می گیرد با این وجود در تاریخ ۱۳۸۳/۱/۱۹ نسبت به اصلاح یا لغو آن اقدام نمی شود بر این اساس ، به استناد تبصره ۴ قانون الحاق پنج تبصره به قانون اخیر الذکر ، قسمت مورد ایراد ملغی الاثر می باشد .
- ۵ - اصلاحی مصوب ۱۳۸۳/۱۰/۲۷ .
- ۶ - در تاریخ ۱۳۸۳/۱۰/۲۷ حذف شده است .
- ۷ - به موجب آیین نامه اجرایی قانون هیأت منصفه مصوب ۱۳۸۳/۴/۲۴ نسخ شده است .